

сж тѣзи просяци кабахатли, а туй проклѣто-то женско дружество. То е каджрио да направи, що-то и просяци-тѣ да нѣх не считатъ вече за хора отлични—за коконы! Богиня-та.— [за себе си] Благодарѣхъ тѣхъ Боже!—Още има благородны души!

Позорище 9 то

Кокона Порфира и прѣдшнии-тѣ:

К. Порфира.—А! бонъ-журъ, бонъ-журъ!—моя любезна! Какво правите? има години отъ кога-то не вж съмъ видѣла!

К. Смарианда.—Ахъ миличка!—Азъ сѣкый день съмъ чезнала да вж видж, нѣ не можъ да втасамъ отъ работж.

К. Порфира.—[за себе си] Изгорѣло ми е ухо-то за тебѣ—Гледа ѣж на криво] я ѣж гледай какъ си е турила паларѣж-тѣхъ [смѣе ся] Ха! Ха! Ха! па и малакова ѣ кривъ.—Да, да! благородный-тѣхъ все си е благороденъ.—Щомъ го погледнешъ, познавашъ го че е благороденъ.—Нека сега да погледне нѣкой мене и господство ѣ.—Тутакъ си ще познае коя съмъ азъ и коя е тя!

Богиня-та.—[за себе си]—Азъ быхъ ви обадила право-то:—И двѣ-тѣ сте бразан!

К. Смарианда.— [за себе си] Много е проклѣта тази кокона Порфира.—Колко ѣж е ядъ като мж вижда нѣ-хубаво облѣчена отъ неж.—[мѣри ѣж] Уфъ! Чумо!—баремъ да ти приличять тѣзи дрехы!

Богиня-та [за себе си] И двѣ-тѣ палкѣ кандило на дявола!

К. Порфира. [гласно] Я ми кажи, сестро, какъ ся минувашъ.

К. Смарианда.—Недѣй мж пыта сестро.—Иди ми да плачжъ като помислжъ на днешныя свѣтъ.—Мжже-тѣхъ станали въртоглави.—Иллемъ пакъ мой-тѣхъ обѣсникъ не може вече да ся търни! Азъ му искамъ паларѣжъ, а той ми показва момченце-то.—Исканъ му мантиель, а той ми показва момче-то.—Исканъ му украшеніе, а той олавя и двѣ-тѣхъ дѣчица, тласка ги кѣмъ мене и ми казва съ съдъ-